

EL MIRACLE DE LES PATAQUETES I ELS CANAPÈS

La 'mocadorà' oficial

El passat 9 d'octubre, com cada any, diverses personalitats es van donar cita al Palau de la Generalitat valenciana. Una recepció emmarcada en els actes de la celebració institucional dels valencians.

Miquel Alberola

Escarré i Auernheimer, ecologia a mansalva.

Berlanga, arguments de pes.

Cada 9 d'octubre la Presidència de la Generalitat valenciana fa el miracle de les pataquetes i els canapès. Una deferència gastro-social de la institució a unes quantes personalitats de la vida valenciana. Una gratitud calçada, amb pretensions magnànimes, de l'habitual *mocadorà* amb què els enamorats obsequien les enamorades en el dia de Sant Dionís. Això passa a les 13.30 hores i en la plaça de Manises, annexionada al Palau de la Generalitat per a l'ocasió i habilitada amb monumentals taules de convit, profusió de cambrers amb jaqué i un tapís de murta fina que posa a prova l'equilibri dels cambrers i la resistència dels seus jaqués en la tintoreria.

Des d'una perspectiva *meteosat*, entre l'assistència hi ha classe política, agrupada per partits i per famílies; empresariat, distribuït per interessos econòmics; militars, concentrats per indumentària; una miqueta de representació cultural, dispersada, i el col·lectiu de periodistes, practicant la promiscuïtat entre tots els sectors pre-

sents. I una quantitat inferior al 25% de dones. Protocol.

Pròxim a l'entrada, l'ex-conseller **Cebrià Ciscar**, que exclusivament consumia marlboros i assegurava que anar-se'n a Madrid no implica deixar de treballar pel País Valencià. No lluny d'ell, el seu substitut, **Antoni Escarré**, efectuant prospeccions sobre la fauna que depredava canapès. A un costat, **Alfons Cucó**, el pre-senador més votat, a punt de viatjar a Mèxic per homenatjar artistes valencians. Coses del V Centenari. Vostè si que sap. I **Vicent Soler**, especulant sobre la identitat de l'estàtua que hi ha a la plaça i sense parar de menjar. Entre ells, **Ferran Torrent**, d'etiqueta, cavall i rei. Tranquil en el ring.

A uns metres, **Eugeni Burriel**, combinant les pataquetes amb aigua. I **Rafael (Rafalell) Blasco**, content perquè es remunta la crisi del Barça. Els blascos anaven com escindits. A un extrem, **Francisco Blasco**, amb els ulls avinagrats i sense el tradicional vestit lluent. I a l'altre, **Jordi Blasco**, disposat per a la campanya. I en aquell moment sonen els primers compassos primaverals de **Vivaldi**. Coses de la vida, fa aparició **Carmen Alborch**, cenyida de

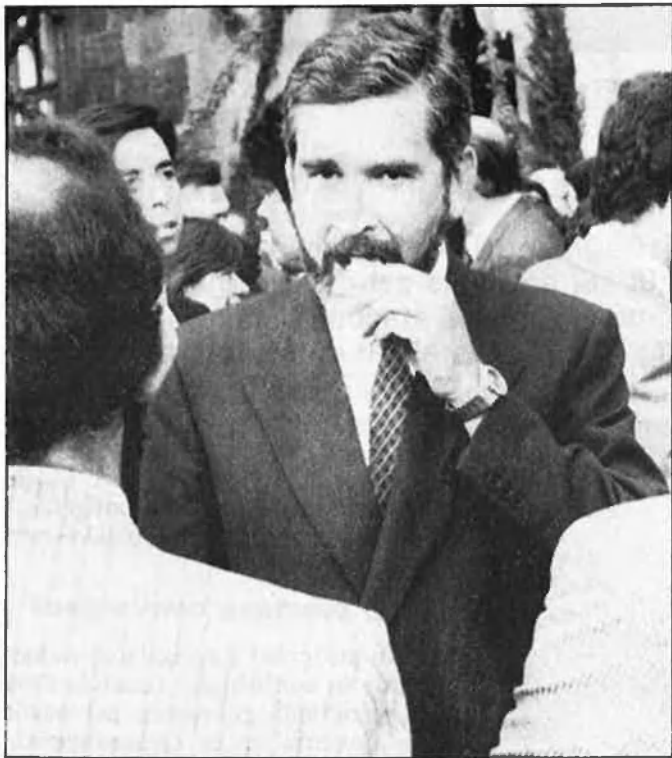
Estellés, recuperat.

H. Ros i X. Puig, encantats.

Donya Carmen, de marró glacé.

Lerma, honorables mossos.

Ciscar i Abril, i un programa atractiu

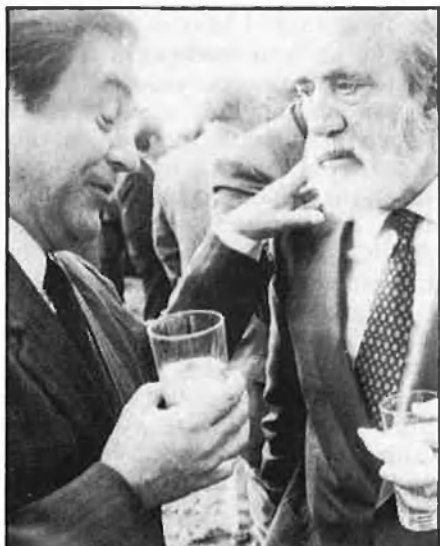
disseny color marró glacé. **Luis G. Berlanga**, junt amb **Antonio Ferrandis Chanquete**, explicava que el seu viatge a València tenia justificacions gastronòmiques: les pataquetes. Un altre que havia vingut de Madrid: **Antoni Asunción**, sense ulleres.

Els militars practiquen ofensives sobre els canapès i les frivolitats amb èxit. I **Antoni Garcia Miralles** també ha suprimit les ulleres. **Leopold Ortiz** eurocomenta amb **José M. Giménez de la Iglesia** i **José M. Simó Nogués**. Parlen de diners, segurament. A l'instant s'hi suma **Pedro Agramunt**. Opes i copes. I el president **Lerma**, amb **Mariví de Lerma** i **Encarna Lerma**. I seguida-

ment, **Clementina Ródenas**, que venia de la processó cívica que manté la flama olímpica del blaverisme. El catedràtic **Antoni Ferrando**, vestit *summa cum laude*, examinava la morfologia de l'aperitiu. Prop d'allí, el rector **Ramon Lapiedra**, que pot donar sorpreses en uns mesos. I **Ricardo Muñoz Suay**, suat.

El protocol havia disposat un parell de cadires per tal d'optimitzar l'estada de **Vicent Andrés Estellés** i la seua senyora, **Isabel**. Don Vicent acabava de rebre la medalla al mèrit cultural i una pensioneta vitalícia. Amb ell, **Alfons Llorens**, liquidant existències. La governadora de Castelló, **Concepción**

Sàez, canviava impressions amb el subsecretari **Ximo Puig**. El subsecretari ironitzava que a Morella sí que veuen TV3. I en això, **Amadeu Fabregat** i **Rosa Solbes**, buscant desesperadament **Rafael Cano**. La cosa quedava en casa. La directora radiofònica anava connectada a un sonotone i el director general inaugurava oficialment el precintat de TV3. El candidat del CDS, **Joaquín Abril Martorell**, anava fotut amb l'eslògan de pisos a 40.000 pessetes, cosa que no li llevava la gana ni la set. I don **Emili Beüt Belenguier**, amb les mans brutes de betxamel, saludava **Ferran Belda**. I un parell d'hores després tots havien tornat a casa. □

Ferrandis, mariner de got.

F. Blasco, ocupadíssim.

Giner Boira, blau de gana.